

Slovenský filmový zväz/ Únia slovenských televíznych tvorcov/ Literárny fond

30. ROČNÍK NÁRODNEJ CENY ZA AUDIOVIZUÁLNE DIELA

IGRIC 2019

BULLETIN

29. septembra 2019

MESTSKÉ DIVADLO PAVLA ORSZÁGHA HVIEZDOSLAVA

30. jubilejný IGRIC 2019

Chceli by sme dnešným večerom vzdať hold všetkým slovenským umelcom, zakladateľom Igrica a šíriteľom kvalitnej filmovej a televíznej tvorby, ktorí sa svojou neúnavnou prácou zaslúžili o to, aby hlboké, pravdivé a kvalitné slovenské filmové a televízne umelecké diela boli zachované pre ďalšie generácie.

Vaše činy nás motivujú a dávajú nám energiu pokračovať vo Vašich šľapajách.

Zachovajme si tú tradíciu a šírme len to, čo človeka napĺňa úžasom z bytia, motivuje k harmónii a zušľachťuje ducha.

Ďakujeme.

V Bratislave 29.9.2019

„Život nie je o počte nádychov, ale o chvíľach, ktoré Vám berú dych.“

Will Smith ako Alex „Hitch“. Film Liek pre moderného muža

Prečo vlastne chodíme do kina? Prečo si zapneme televízor? Tých dôvodov je určite veľa. Okrem toho že nám filmy spríjemňujú voľné chvíle, umožnia stráviť nezabudnuteľné okamihy s partnerom alebo priateľmi, niektorých nabijú adrenalinom a iných rozosmejú do puknutia.

Filmy sú magické. Sú studnicou skvelých myšlienok, sú barličkou v ťažkých chvíľach, sú náplastou na boľavé miesto. Pomáhajú nám preklenúť nejedno ťažké životné obdobie bez toho, aby sme navštívili lekára alebo fyzioterapeuta. Pretože to spojenie s fiktívnou virtuálnou postavou na plátne je tak silné, že sa nám rozbúcha srdce, spotia ruky a zvýši tlak. To ani mnoho kníh nedokáže. Splynieme v jedno a prežívame seba, svoje trápenie a radosť v osudoch dvojrozmerných, najnovšie už aj 3-dimenzionálnych filmových charakteroch.

Film nás učí chápať zložitosti tohto sveta, ale najmä nás učí chápať nás samých. Slávne sentimenty z filmov sú ako majáky, ktoré nás orientujú vo svete. Potvrdzujú, odobrujú naše konanie a myslenie, alebo nás dokážu zorientovať v tme životných búrok.

Jedným z mojich najobľúbenejších filmov je aj film Statočné srdce Brave Heart

režiséra a producenta Mela Gibsona. Mel Gibson v úlohe statočného bojovníka Williama Wallaca povedal:

„Každý človek raz zomrie, no nie každý skutočne žije.“

Veľa ľudí bohužiaľ žije svoj krátky život tak, že prežíva, že len tzv. „hybernuje“, že nemá odvahu zobrať si svoj život do svojich rúk. Žije svoj život v depresívnej a pasívnej agónii. V očakávaní akéhosi netušeného konca, v obviňovaní druhých. A nielen ľudia, ale aj niektoré firmy a subjekty si pretrpia svoj bežný deň sťažovaním sa na niekoho, alebo niečo, zvaľovaním viny na ostatných. Ako to súvisí s dnešným slávnostným večerom?

Cena Igric je naša najstaršia národná cena za filmovú a televíznu tvorbu. Je to tak. Je najstaršia, a tak si zaslúži svoju vážnosť. Prešla si mnohými turbulentiami, zákazmi, perzekuovaním svojich členov, ale aj znovuzrodením, stagnáciou a znouzrodením.

Avšak od počiatku triumvirátu Slovenského filmového zväzu, Únie slovenských televíznych tvorcov a Literárny fond, všetci ich členovia, sa urputne snažili udržať túto filmovú štafetu tzv. nad vodou i napriek politickým turbulentiam a nepriazni. Nezľakli sa a bojovali. Mnohí z nich už medzi nami nie sú a preto si zaslúžia veľké a úprimné poďakovanie. Vymenovať všetkých na tomto mieste nie je možné, ale oni vedia, že pre kontinuitu podpory filmových a televíznych umelcov urobili veľa.

Našou snahou bude tých „roztrúsených“ filmárov rozletených do celého sveta či iných profesií (najmä následkom dramatickej premeny filmového priemyslu na Slovensku po roku 1989), znovu podchytiť.

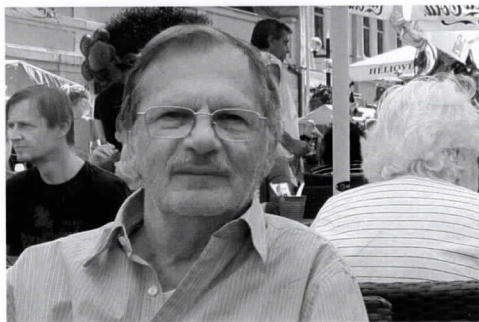
Našou ambíciou je, aby Slovenský filmový zväz bol silnou profesnou organizáciou, ku ktorej sa prihlási celé spektrum umelcov, ktorí zázrak, zvaný film, tvoria. Bez rozdielu veku a nazbieraných cien. Jednoducho preto, že filmári sú komunita, ktorá žije svoj život filmom a pre film, dokáže drieť do úmoru a napriek všetkému si zachovať nadšenie a vášeň pre svoju prácu. Držme si palce!

Želáme ďalším ročníkom IGRICA sebavedomie, úspechy a kvalitné a podnetné filmy!

Yvonne Vavrová

predsedníčka Slovenského filmového zväzu

Čas mierneho politického odmäku začiatkom druhej polovice šesťdesiatych rokov využili českí a slovenskí filmoví a televízni umelci na to, aby si založili svoju profesijnú organizáciu Filmový a televízny zväz a rozhodli sa udeľovať ako výraz ocenenia umeleckej činnosti v oblasti filmovej a televíznej tvorby - cenu Igric.

Netrvalo to však dlho a v procese politickej normalizácie zanikol FITEZ a tiež udeľovanie ceny Igric.

Na Slovensku po roku 1989 vznikla Únia slovenských televíznych tvorcov a Slovenský filmový zväz, ktoré sa rozhodli obnoviť súťaž a udeľovanie ceny Igric. Odvtedy ho spoločne organizujú už po 26 rokov.

Znovuoživený Igric začínal vo veľmi skromných podmienkach a podarilo sa ho udržať až po tento jubilejný tridsiaty ročník len vďaka mnohým zanieteným organizátorom z radov členov oboch tvorivých organizácií a trvalej podpore Literárneho fondu, ku ktorým sa v posledných štyroch ročníkoch pridal výraznejšie aj Audiovizuálny fond, Rozhlas a televízia Slovenska a ďalší partneri a podporovatelia.

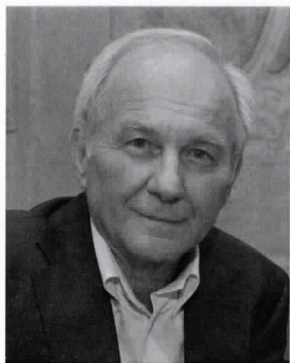
Igric počas svojej existencie vytvoril priestor pre udeľovanie cien Klubu filmových novinárov, ceny pre mladého tvorca do 35 rokov, pribudli rôzne herecké kategórie a v kontexte s rozvojom nezávislej tvorby aj ocenenie producenta.

Igric vždy dýchal čerstvý vzduch a reagoval na vývoj spoločnosti v oblasti filmovej a televíznej tvorby. Prial by som si, aby Igric zostal vždy tvorivou a nezávislou platformou konfrontácie filmovej a televíznej tvorby a výroby na Slovensku a aby našiel svojich ďalších podporovateľov a priaznivcov.

Fedor Bartko

predseda Únie slovenských televíznych tvorcov

Literárny fond je jedným z organizátorov národnej tvorivej ceny Igric, ktorou sa každoročne oceňujú najvýznamnejšie tvorivé činy v oblasti filmovej a televíznej tvorby. V tomto roku sa ceny Igric udelia už po tridsiatykrát.

Nebudem neskromný, ak poviem, že Literárny fond bol jednou z inštitúcií, ktoré sa pričínili o jej zrod v roku 1967 a hoci kontinuita udeľovania ceny Igric bola v roku 1970 prerušená, fond nepretržite až dodnes prostredníctvom výboru Sekcie pre tvorivú činnosť v oblasti televízie, filmu a videotvorby finančne dotuje nielen ceny a prémie za najlepšie tvorivé výkony v oblasti filmu a televízie (v rokoch 1971-1976 udeľoval v súčinnosti s Ústredím slovenského filmu Cenu slovenskej národnej kinematografie, v rokoch 1976-1993 finančne dotoval ocenené tvorivé výkony v rámci Ceny Zväzu slovenských dramatických umelcov v oblasti filmu a televízie, od roku 1994 až dodnes opäť Ceny Igric), ale prostredníctvom tvorivých štipendií pomáha filmovým tvorcom aj pri vzniku pôvodných literárnych predlôh dramatických, animovaných a dokumentárnych diel, prispieva im na tvorivé cesty do zahraničia, finančne dotuje ceny na filmových festivaloch, udeľuje odmeny pri životných jubileách, príspevky na liečebné pobyty, jednorazové a mesačné sociálne podpory na doplnenie dôchodku.

Dnes si však pripomíname tridsiate výročie Ceny Igric. V slovenských spoločenských a kultúrnych pomeroch je kontinuálne zachovanie tradície nejakého kultúrneho podujatia čímsi, tak povediac, nezvyčajným a na výsosť významným.

A Cena Igric takou je.

Motivuje tvorcov k čo najlepším umeleckým výkonom, pretože len majstrovské umenie má schopnosť fascinovať a zušľachťovať, podnecovať, rozvíjať a kultivovať našu vnímavosť, citlivosť a intuíciu.

Dovoľte mi, milí filmári, aby som Vám do budúcnosti poprial veľa úspechov vo vašej záslužnej činnosti, aby ste nakrúcali len unikátne filmové diela, ktoré sa stanú významnou zložkou nášho kultúrneho dedičstva.

Ladislav Serdahély

riaditeľ Literárneho fondu

AKO VZNIKLA CENA IGRIC

V socialistickom Československu bol celý rad filmových tematických prehliadok a súťaží. Ich vyvrcholením bolo každoročné bilancovanie hranej i krátkometrážnej tvorby. No do výberu filmov a najmä do ich ocenenia zasahovalo nielen vedenie kinematografie, ale aj vyššie stranické orgány.

Už pri prvom politickom odmäku roku 1963/64 a súčasnom nástupe československej novej vlny sa **na pôde Filmového a televízneho zväzu (FITEZ)** zrodila myšlienka samostatného a nezávislého hodnotenia tvorby. Na konci roku **1966** sa myšlienka stala realizovateľnou. Spojenie so **Slovenským literárnym fondom** vytvorilo zázemie, aby boli ocenenia aj finančne dotované. Na báze národných kinematografií, slovenskej a českej.

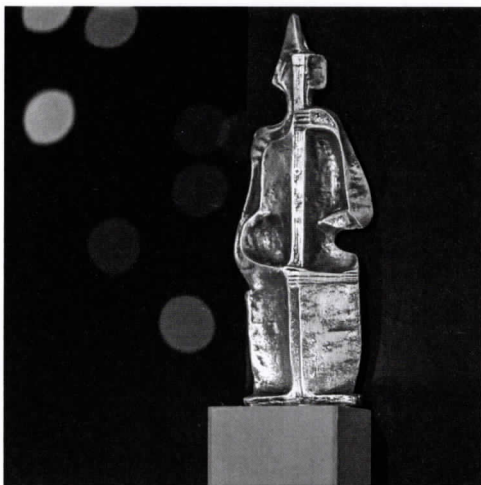
FITEZ pomenoval svoju cenu Trilobit. Ja som navrhol **názov IGRIC**. Prečo? Igric (po latinsky Jocolátor) bol stredoveký potulný spevák, herec komediant atď. Jocolátori sa regrutovali nie iba z nižších spoločenských vrstiev,

ale najmä z radov nedoštudovaných kňazov, právnikov, lekárov. Ich sociálne zázemie patrí k paradoxom stredoveku, v ktorom na jednej strane vládla masová negramotnosť a na strane druhej nezamestnanosť inteligencie. Jocolátori sa delili stavovsky – ako súveká spoločnosť. Minesängri a trubadúri skladali a prednášali hrdinské i oslavné básne pre bohatých a mocných, sami boli poväčšine bohatí. Iní zasa robili dvorných bláznov, šašov a tiež sa nemali zle. Tí praví nezávislí igrici chodili medzi ľud, vystupovali na jarmokoch, pútnických miestach, vidieckych svadbách, v prícestných krčmách a pod. Boli muzikanti, speváci, herci, ráhhojiči, zariekavači, žongléri, kúzelníci. Ovládali deväť remesiel a tým desiatym bola bieda. Ich repertoár bol veľmi široký: prinášali správy i poznatky zo sveta, senzácie i poučenia, boli tvorcami stredovekej smiechovej kultúry – vymýšľali texty, gagy, scénické realizácie – skladali a spievali žartovné, náboženské, hrdinské i baladické piesne, scenáristicky, dramaturgicky, herecky i režijne sa zúčastňovali veľkolepých stredovekých mystérií atď., atď.

Môj návrh bol prostredníctvom FITEZu prijatý. Osobitne ho podporil Stanó Barabáš, jeho podpredseda, ktorý mal na starosti prípravu podujatia. S tajomníkom FITEZu Jánom Szelepčzényim sme navštívili akademickú sochárku **Ernu Masarovičovú** a dohodli s ňou vecný symbol ceny. Opísal som jej atribúty stredovekého igrice, ona mala vtedy vyhotovenú sériu komorných plastík: sochárskych alegórií múz a tuším sošku Hudba modifikovala do tejto podoby.

Prvé udeľovanie sa konalo v roku 1967.

Zúčastnil sa ho čestný predseda FITEZu, národný umelec Martin Frič. Ocenenia Igric sa udeľovali ešte v rokoch 1968, 1969.

V prúde týchto filmových udalostí bol aj 21. august 1968 a jeho internacionálna "pomoc". FITEZ bol jednou (možno aj jedinou) organizáciou, ktorá súhlas s "pomocou" nevyslovila a nepodpísala. V dôsledku toho bola ako protispoločenská a protisocialistická organizácia príkazom federálneho Ministerstva vnútra zrušená a všetky jej aktivity boli zakázané. Členovia predsedníctva, ktorí o stanovisku svojej organizácie jednomyselne rozhodli, "dočasne" nesmeli byť prijatí za členov novo konštituovaného Zväzu dramatických umelcov. FITEZ a Igric boli teda koncom roku 1969 z príkazu ministra vnútra, ako najkompetentnejšieho v oblasti kultúry, "zavesené na klinec". **FITEZ bol 7.1.1970 vylúčený** z Národnej fronty a tým na dvadsať rokov zakázaný a udeľovanie Igricov zrušené.

Slovenský filmový zväz sa pri svojom konštituovaní roku 1990 prihlásil k dedičstvu FITEZu a bolo teda logické, že 31.1.1993 obnovil aj udeľovanie ceny Igric.

Treba len vysloviť želanie, aby Igric naďalej naplňal svoj pôvodný cieľ: hodnotiť dosiahnuté výsledky, stanovovať kritériá hodnôt, vytyčovať budúce smerovanie filmovej a televíznej tvorby.

Martin Slivka, 2000

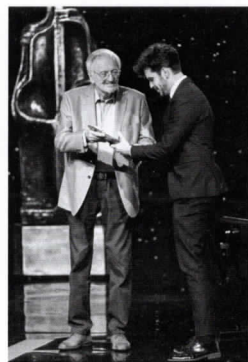

NOSITELIA CENY IGRIC 1967 – 2019

(v abecednom poradí, počet Igricov)

† Balgha Peter
† Barabáš Pavol
Barabáš Stanislav
Bárdos Judit
† Bednár Alfonz
† Biath Tibor
Bohinská Biba
Brachtl Ivo
Clontz Soňa
Czuczor Noel
Čengel Solčanská Mariana
Čermáková Uličná Soňa
Diosi Tina
Dolná Gabriela
† Dudešek Jan
Đuriš Ján / 2
Farkašová Katarína
Furková Zita
Grečner Eduard
Hanák Dušan / 2
† Hanúsek Alojz
Hilmerová Monika
Hollý Martin / 2
† Horňák Vido
Hrabinský Igor
Hudec Dušan
† Chudík Ladislav
Jakubisko Juraj / 4
Jaroš Peter
Juriček Tomáš
Kaboš Ladislav
† Kamenický Štefan
Kerekes Peter
Kerekesová Katarína / 4
Kirchhoff Robert / 3
Kronerová Zuzana
Korec Pavol
Kostelný Ľuboš

Kozuch Joanna
 Kraus Laco
 † Kubal Viktor
 Kukura Juraj
 Kupkovič Ladislav
 Lasica Milan
 Laučíkova-Zajacová Ivana / 2
 Leščák Marek
 Liová Zuzana
 † Liška Zdeněk
 Luther Igor
 Magálová Kamila
 Majeský Marek
 Maletzová Soňa
 Marcinková Gabriela
 † Marenčin Albert
 Mauréry Zuzana / 3
 † Mikulík Pavol
 Mináč Matej
 Mital' Jozef
 Mokos Attila
 Norisová Soňa
 Nvota Juraj / 2
 Ostrochovský Ivan
 Párnický Stanislav
 Poláček Marek
 † Polónyi Viliam
 Prikler Mátyás
 Puškáš Jozef
 Radeva Táňa
 Raýmanová Vanda
 Remo Miro
 Rjachovský Roman
 Romančík Ivan
 † Rosinec Vincent
 Roth Róbert
 Rudavský Ondrej
 Siváková Laura

† Skřípský Karol / 2
 † Slivka Martin / 3
 Slovák Marian
 Slovenská Jana
 Snopek Martin / 2
 † Solan Peter
 Strelinger Alexander
 Struss Michal
 Suchý Mišo
 † Sýkora Pavol
 Szomolányi Stanislav
 † Šághy Oskar
 Šebestová Ivana
 Šima Boris
 Šimončíč Dodo
 Škop Marko / 2
 Štepka Stanislav / 2
 Štrba Martin / 2
 Šulík Martin / 5
 Šveda Robert
 † Tatarka Dominik
 † Teren Ivan
 Tóbiás Szidi
 Trančík Dušan / 2
 † Truhlář Břetislav
 † Uher Štefan / 2
 † Ursíny Dežo
 † Valach Gustáv
 Vášáryová Emília / 2
 Vídenská Natália
 † Vichta Tibor
 Višňovský Pavol
 † Vlach Jindro
 Vlach Zdeno
 Vojtek Jaroslav / 3
 † Zeljenka Ilja / 3
 Žiaran Martin

FILMY OCENENÉ IGRICOM V ROKoch 1967- 2019

(za názvom je uvedený rok ocenenia,
žáner filmu, ocenený tvorca a kategória)

Analógie, 1967, dokument, Dušan Hanák, réžia

Bathory, 2009, Juraj Jakubisko, výtvarná koncepcia filmu

Baba z ľadu, 2018, Zuzana Kronerová, za ženský herecký výkon

Cesta, 1967, dokument, Oskar Šághy, kamera

Colette, 2014, Zuzana Mauréry (ex aequo), za ženský herecký výkon

Času je málo a voda stúpa, 1998, dokument, Ivo Brachtl a Dežo Ursiny, scenár, réžia, kamera, zvuk, strih

Čiara, 2018, Martin Žiaran, kamera

Čistič, 2016, Noel Czuczor, za mužský herecký výkon

Človečina, 2005, TV film, Stanislav Štepka, za mužský herecký výkon a autorstvo filmu

Čo rozprávala teta srna, 2002, dokumentárny TV seriál, Jindro a Zdeno Vlachovi, réžia a kamera

Ďakujem, dobre!, 2014, Zuzana Mauréry (ex aequo), za ženský herecký výkon

Dlhá krátka noc, 2004, TV film, Szidi Tobias, za ženský herecký výkon

Démoni, 2008, Robert Šveda, scenár a réžia

Dom, 2012, Zuzana Liová, scenár a réžia; Judit Bárdos, za ženský herecký výkon

Dôverný nepriateľ, 2019, Gabriela Marcinková, za ženský herecký výkon

Drak sa vracia, 1968, Ilja Zeljenka, hudba
Drobci, 2016, animovaný film, Vanda Raýmanová, réžia

Ďalšie dejstvo – Következő felvonás, 2007, VŠMU, Mátyás Prikler, réžia

Dušíčky seniorov, 2013, dramatická TV tvorba (cyklus Filmoviedky), Jozef Puškáš, námiet a scenár

Eva Nová, 2016, Marko Škop, réžia; Emília Vášáryová, za ženský herecký výkon

Exponáty alebo príbehy z kaštieľa, 2013, DF, Pavol Korec, réžia

Fongopolis, 2015, animovaný film, Joanna Kozuch, scenár, réžia a animácia

Fotografovanie obyvateľov domu, 1969, dokument, Dušan Trančík, réžia

Hej, Slováci!, 2003, dokument, Robert Kirchhoff, réžia

Home Movie, 2004, dokument, Mišo Suchý, réžia

Hranica, 2010, dokument, Jaroslav Vojtek, námiet, scenár a réžia

Chyťte ho!, 2009, animovaný film, Boris Šima, réžia

Ikony, 1967, dokument, Martin Slivka, réžia

Ilja, 2011, dokument, Ivan Ostrochovský, réžia

Impresia, 1967, dokument, Dušan Hanák, réžia

Iné svety, dokument, Marko Škop, scenár a réžia

Kandidát, 2014, Tomáš Juríček, kamera; Marek Majeský, za mužský herecký výkon

Kamene, 2011, animovaný film, Katarína Kerekesová, réžia

Kauza Cervanová, 2014, dokument, Robert Kirchhoff, réžia

Kláštorská, 2012, dokument, Marek Poláček, réžia

Klietka, 2001, Stanislav Párnický, réžia; Emília Vášáryová, za ženský herecký výkon

Koliesko, 1967, krátky hraný film, Vincent Rosinec, kamera

Krajinka, 2001, Martin Šulík, réžia

Kristove roky, 1968, Juraj Jakubisko, réžia; Igor Luther, kamera

Krotká, 1969, TV film, Stanislav Barabáš, réžia; Zdeněk Liška, hudba

Kruté radosti, 2003, Juraj Nvota, réžia

Ladomírske morytáty a legendy, 1999, dokument, Peter Kerekes, scenár a réžia
Legenda o Lietajúcom Cypriánovi, 2011, Mariana Čengel Solčanská, réžia
Lepší život, 2000, dokument, Natália Vídenská, scenár a réžia

Martin Slivka - muž, ktorý sadil stromy, 2008, dokument, Martin Šulík, réžia

Manžel Ján s rodinou, 2016, Ivan Romančík, za mužský herecký výkon

Masaryk, 2016, Martin Štrba, kamera

Mašinka, 1968, Karol Skřípský, scenár, réžia a kamera

Mať tak o koliesko viac, 2012, animovaný TV seriál, Ivan Popovič, Dávid Popovič, námet, scenár

Mesiac, 2013, animovaná tvorba, Ondrej Rudavský, scenár, réžia, kamera a animácia

Mesto tieňov, 2009, TV seriál, Pavol Višňovský, za mužský herecký výkon

Miluj bližneho svojho, 2005, dokument, Dušan Hudec, autorstvo filmu

Mimi a Liza I-VII., 2014, animovaný seriál, Katarína Kerekesová, námet, réžia a výtvarné stvárnenie

Moderná architektúra Slovenska, 2009, dokument, Ladislav Kaboš, réžia

Monštrum, 2019, animovaný film, Martin Snopek, réžia a animácia

Most, 1993, TV, Laco Kraus, kamera

Muzika, 2008, Juraj Nvota, réžia; Ľuboš Kostelný, za mužský herecký výkon

My zdes, 2006, dokument, Jaroslav Vojtek, scenár, réžia a kamera

Na konci hry, 2003, TV film, Pavol Mikulík, za mužský herecký výkon

Nedodržaný sľub, 2009, Ján Ďuriš, kamera

Nazdravíčko!, 2006, animovaný film, Ivana Zajacová a Jozef Mitaľ, réžia

Neverné hry, 2004, Tina Diosi, námet a scenár

Nina, 2018, Robert Roth, za mužský herecký výkon

Obhliadka, 2011, TV cyklus Filmoviedky, Gabriela Dolná, za ženský herecký výkon

Odchádza človek, 1969, dokument, Martin Slivka, scenár a réžia

Ohnivé rieky, 1967, dokument, Ilja Zeljenka, hudba

Optimista, 2009, Dušan Trančík, réžia

Panna zázračnica, 1967, Štefan Uher, réžia; Dominik Tatarka, scenár; Ilja Zeljenka, hudba

Papierové hlavy, 1997, dokument, Dušan Hanák, réžia a scenár

Para nad riekou, 2015, dokument, Robert Kirchhoff, réžia

Peklo, 1968, dokument, Alexander Strelinger, kamera

Piesok do očí, 1968, dokument, Alexander Strelinger, kamera

Pokoj v duši, 2010, Attila Mokos, za mužský herecký výkon

Pôvod sveta, 2003, animovaný, Katarína Kerekesová, réžia

Posledný autobus, 2012, Martin Snopek, Ivana Laučíková, réžia

Priateľská padajúceho lístia, 1998, TV film, Zita Furková, za ženský herecký výkon

Prišiel k nám Old Shatterhand, 1967, dokument, Dušan Hanák, réžia

Richard Müller: Nepoznaný, 2016, dokument, Miro Remo, réžia

Rukojemník, 2015, Milan Lasica, za mužský herecký výkon

Quartetto, 2003, Laura Siváková, réžia

Samota, 2002, ČR, Dodo Šimončíč, kamera

7 dní hriechov, 2013, Ján Ďuriš, kamera

Sená na Doščanke, 1968, dokument, Karol Skřipský, scenár, réžia a kamera

Sila ľudskosti, 2002, dokument, Matej Mináč, réžia

Slnecný štát, 2006, Marek Leščák a Martin Šulík, scenár

Steblá trávy, 2004, animovaný, Jana Slovenská, réžia

Strašiak Matej, 1968, animovaný TV seriál, Jan Dudešek, réžia

Sudca a jeho kat, 1967, TV, Martin Hollý, réžia

Svätý experiment, 1969, TV film, Gustáv Valach, za mužský herecký výkon

Štyri, 2008, animovaný film, Ivana Šebestová, scenár, réžia a animácia

Štyri dni Ľudovíta Čonku, 1968, dokument, Karol Skřipský, scenár, réžia a kamera

Švédí z osady, 2019, Katarína Farkašová, scenár a réžia

Tajomné Mamberamo, 2001, dokument, Pavol Barabáš, réžia a kamera

Tajné životy, 2015, TV seriál, Zuzana Mauréry, za ženský herecký výkon; Biba Bohinská, Naďa Clontz a Soňa Čermáková Uličná, scenár

Tak ďaleko, tak blízko, 2015, Jaro Vojtek, scenár a réžia

Tango pre medveďa, 1967, Viliam Polónyi, za mužský herecký výkon

Ticho, 2006, TV film, Táňa Radeva, za ženský herecký výkon

Tlmočník, 2019, Martin Šulík, réžia; Igor Hrabinský, za mužský herecký výkon

Tri dcéry, 1968, Alfonz Bednár, námet a scenár

Učiteľka, 2016, Zuzana Mauréry, za ženský herecký výkon

Univerziáda, 1967, TV súťažný seriál, Břetislav Truhlář, námet a scenár

Varga, 2018, dokument, Soňa Maletzová, réžia

V kocke, 2000, animovaný, Michal Struss, scenár a réžia

V tieni, 2013, Soňa Norisová, za ženský herecký výkon

Vlado, Jojo, Marienka a starý otec, 1967, dokument, Pavol Sýkora, scenár

Voľnomyšlienkar, 2002, TV film, Juraj Kukura, za mužský herecký výkon

Záhrada, 1993, Martin Šulík, réžia

Záchranári, 2004, TV seriál, Martin Štrba, kamera

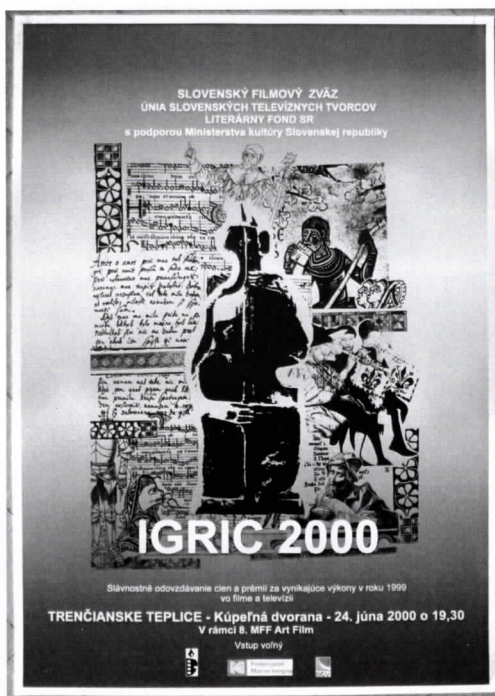
Zakliata dolina, 1967, dokument, Štefan Kőszeghy-Kamenický, réžia; Oskar Šághy, kamera

Zbehovia, 1968, Juraj Jakubisko, réžia a kamera

Zbehovia a pútnici, 1969, Juraj Jakubisko, scenár, réžia a kamera

Zrazení, 2013, dramatická TV tvorba (cyklus Filmovedky), Marián Slovák, za mužský herecký výkon

Websterovci, 2018, animovaný seriál, Katarína Kerekesová, réžia

IGRIC 2019

V jubilejnom roku Igrica sa na súťažný stôl dostali diela, ktoré v podstate odrážajú celkový stav domácej filmovej a televíznej tvorby v roku 2018.

Ako potvrdzujú štatistiky, odborné analýzy a celková odozva, zaznamenali sme v hranej oblasti štandardnú úroveň.

Čiastočným sklamaním sú najmä dlhometrážne produkcie s majoritnou slovenskou účasťou. Porota mohla vyberať z obmedzeného súboru filmov, medzi ktorými ani jeden z filmov nedosiahol nadpriemernú estetickú a umeleckú hodnotu. Vzhľadom na tento fakt sa porota rozhodla oceňovať tie čiastkové umelecké výkony, ktoré mali nadštandardnú úroveň. V prípade filmov s minoritným slovenským vkladom porota hodnotila výlučne výkony slovenských umelcov, pričom je otázne, či tieto filmy by mali byť predmetom hodnotenia. Porotu potešili výsledky predovšetkým v dokumentárnej tvorbe, pretože je tematicky, žánrovo i spracovaním pestrá, takže možno upozorniť na viac zaujímavých príspevkov.

Čiastočné oživenie priniesol rok 2018 v animovanej tvorbe, kde sa objavili aj nové tváre.

Prekvapila absencia publikácií či väčších teoretických štúdií.

Skôr ako koncepcie či výsledky jednotlivých filmov en-block, zaujali individuálne výkony zainteresovaných tvorcov. Verdikt poroty toto konštatovanie objektívne odráža.

Porota pracovala v zložení:
 Rudolf Urc - predseda poroty
 Peter Michalovič
 František Kovár
 Yvonne Vavrová
 Laco Kraus
 Lubomír Vladár
 Jaroslav Rihák

Porota sa snažila pristupovať k svojim povinnostiam čo najzodpovednejšie, neprehliadnuť podnety, vyzdvihnúť nové mená a oceniť v rámci možnosti všetko, čo si z ponúknutého repertoáru ocenenie zaslúžilo.

Rudolf Urc, predseda poroty

VÝROČNÉ NÁRODNÉ CENY SLOVENSKEHO FILMOVÉHO ZVÄZU, ÚNIE SLOVENSÝCH TELEVÍZNYCH TVORCOV A LITERÁRNEHO FONDU ZA AUDIOVIZUÁLNU TVORBU ROKU 2018

IGRIC ZA CELOŽIVOTNÝ PRÍNOS SLOVENSKEJ KINEMATOGRAFII

Eduard Grečner

režisér, scenárista, publicista

MIMORIADNA CENA

Peter Jaroš

spisovateľ, scenárista, dramaturg

IGRIC A TVORIVÉ PRÉMIE

IGRIC ZA HRANÚ TVORBU PRE KINÁ

Martin Šulík za réžiu filmu *Timočník*

Režisérsky výkon Martina Šulíka je sústredený na hodnoverné priblíženie metamorfóz vzťahu medzi obeťou, ergo židovským synom a synom esesáckeho páchatela zločinu. Timočník a syn esesáka absolvujú cestu naprieč Slovenskom po stopách nacistických zločinov a táto cesta mení nielen ich vzájomný vzťah, ale mení aj ich rámce interpretácie udalostí z obdobia druhej svetovej vojny.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA HRANÚ TVORBU PRE KINÁ

Timotej Križka za kameru vo filme *Duet*

Štúdia ženy, ktorá v prostredí letiska, intimity domova a povalového zákutia intenzívne prežíva súčasné dotyky sveta. Kamera citlivo interpretuje psychológiu hrdinky a vierohodnosť jej konania zoči-voči teroristickým výzvam.

Daniel Rihák za réžiu filmu *Výlet*

V krátkej hranej etude autor majstrovsky navodzuje narastajúce napätie. Minimalistické prostriedky filmovej reči využíva na gradovanie žiarlivého vzťahu muža k žene a prekvapivú pointu. I

GRIC ZA TELEVÍZNU DRAMATICKÚ TVORBU

Neudelený

TVORIVÁ PRÉMIA ZA TELEVÍZNU DRAMATICKÚ TVORBU

Peter Kelíšek za kameru v seriáli Sestričky

Invenčne prepája autentickú faktúru obrazu so štylizovanými sekvenciami, aby priblížil vnútorný svet postáv v nemocničných priestoroch. Kamera invenčne zasväčuje diváka do všedných, ale aj mimoriadnych situácií, aké ponúka špecifické prostredie.

Rast'o Boroš za scenár seriálu Inšpektor Max

Obrazovo vďaka kriminalistickému prostrediu poslúžilo autorovi na vybudovanie originálnych zápletiiek s dôrazom na individuálne príbehy hrdinov. Podarilo sa mu vyhnúť stereotypom a vytvoriť inšpiračné podnety pre nasledujúce etapy filmového spracovania.

IGRIC ZA FILMOVÚ A TELEVÍZNU DOKUMENTÁRNU TVORBU

Katarína Farkašová za réžiu a scenár filmu Švédi z osady

Režisérka a autorka filmu Katarína Farkašová ponúkla zaujímavý pohľad a introspekciu do života troch adoptovaných Rómov do Švédska. Časozbernou metódou veľmi citlivo, takmer po špičkách mapuje prerody v akceptácii vlastnej identity troch mladých Rómov príchodom na Slovensko zo Švédska a zároveň neskľaza do patetickosti, alebo do prehnanej kritickej investigatívy. Práve táto jej citlivosť jemne „prepisuje“ naše racionálne argumenty o nezaraditeľnosti Rómov do bežnej populácie.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA FILMOVÚ A TELEVÍZNU DOKUMENTÁRNU TVORBU

Ľubomír Slivka za réžiu filmu Pavúk

Strhujúci dokument o legendárnej postave Pavla Pochylého, enfant terrible slovenského horolezectva. Rozporuplný a tragický mýtus človeka s krédom "Nemožné je len jedna z možností."

Pavol Barabáš za réžiu filmu Tieň jaguára

Režisér sa už desaťročia vydáva na cesty do odľahlých kútov našej Zeme a prináša o živote ľudí pôsobivé obrazové svedectvá. Vo filme sa vydal do južnej Ameriky, kde navštívil domorodcov, ktorí sa vyhýbajú stretom s modernou civilizáciou. Film divákovi umožňuje pochopiť životný štýl a hodnoty života komunity, ktorá žije v jednote s prírodou.

IGRIC ZA ANIMOVANÚ TVORBU

Martin Snopek za réžiu a animáciu filmu *Monštrum*

Autor tematizuje narastajúci mocenský despotizmus, ktorý vedie k celospoločenskej katastrofe. S použitím animačnej technológie rozfázovaného linorytu evokuje univerzálne varovanie pred nekritickým obdivom k moci, ktorá postupne prerastie do skazonosného finále.

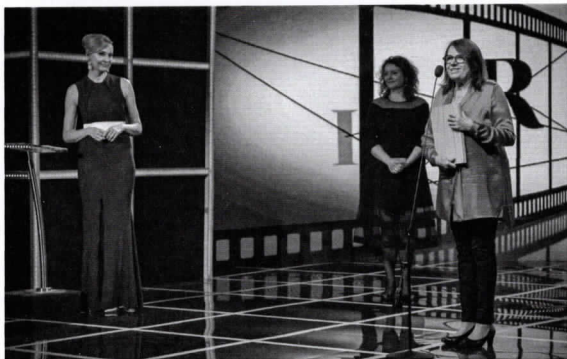
TVORIVÁ PRÉMIA ZA ANIMOVANÚ TVORBU

Kristína Saganová (Kriss Sagan) za scenár, réžiu a animáciu filmu *Poetika Anima*

Metamorfózy vzťahu muža a ženy vyjadrila autorka v podmanivej filmovej básni. Vďaka sugestívnej surrealistickej atmosfére ponúkla divákovi aj interpretačne pestrú obsahovú výpoveď.

Marek Jasaň za námet, scenár a réžiu filmu *Journey*

Presvedčivé stvárnenie charakterov a emócií kreslených postáv. V kontraste s nimi je hlavný hrdina citovo vyprázdnený. Autor navodzuje úvahu o limitoch individua izolujúceho sa od spoločstva ľudí.

IGRIC ZA ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Gabriela Marcinková za rolu Zuzany vo filme *Dôverný nepriateľ*

Preukázala vyzretosť, hereckú brilantnosť a schopnosť minimalistických detailov pri zachovaní vnútorného napätia príbehu. Svoj výkon budovala s technickou presnosťou, pri ktorej však vždy prekvapila neočakávanou interpretačnou invenciou. Predviedla herecký koncert v mantineloch uzavretého hracieho priestoru v širokom spektre zobrazovacích a interpretačných farieb.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Kamila Magálová za rolu pani Cvrčkovej vo filme *Hmyz*

Na malej ploche predviedla prvotriedne umenie štylizovaného prejavu bez zbytočných „kudrliniek“. Rozžiarila tak svoju bohatú a pestrú paletu charakterových filmových, televíznych a divadelných rolí o herecký prejav, ktorý balansuje na pomedzí inteligentnej karikatúry, nadsázky a sebahumoru.

Monika Hilmerová za rolu violončelistky Eleny vo filme *Duet*

Renomovaná herečka predviedla znútornený pocit samoty, osamelosti a dezilúzie súčasného človeka. Zároveň však cítiť z jej prejavu silu a odvahu, ktorá sa bije so strachom z neznámeho. Jej výkon, zostane dlho v mysli divákov vďaka prepracovanej výstavbe a štruktúrovaní úspornej mimiky, ktorá „tlmí“ dramatikú a osudovosť tejto postavy.

IGRIC ZA MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Igor Hrabinský za rolu Kysela vo filme *Tlmočník*

Na relatívne malej ploche príbehu dokázal hodnoverne a sugestívne stvárniť postavu bývalého kolaboranta nacistov, ktorý po rokoch rozpráva o tom, čo sa stalo počas druhej svetovej vojny. Jeho rozprávanie nelimituje autocenzúra, vďaka čomu divákovi cez svoj osobný príbeh dokáže priblížiť motiváciu konania domácich kolaborantov a zvrhlosť ľudáckej ideológie.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Roman Luknár za rolu Jana Masaryka vo filme *Toman*

Obdivuhodná tragika váhania a obáv vytvorená na malej ploche - majstrovský výkon zrelého herectva.

Lukáš Latinák za rolu Vladimíra Clementisa vo filme *Toman*

Herc v ňom stvárnil jemne demýtizovanú tragickú osobnosť. Jeho portrét zlomeného človeka vytvorený bez známky zjednodušovania.

TVORIVÉ PRÉMIE

TVORIVÁ PRÉMIA ZA OSTATNÚ FILMOVÚ A TELEVÍZNU TVORBU

Juraj Lihosit za réžiu filmu Vycestovacia doložka pre Dubčeka

Režisér sprítomňuje málo známe stránky súkromného života politika po jeho odstavení z významných funkcií. Proti zákerným metódam štátnej bezpečnosti stavia obdivuhodné úsilie Dubčekových prívržencov na Západe a ich prosté, nepatetické víťazstvo. Filmové, fotografické a písomné archívy tvorivo spája so spomienkami súčasníkov, aby vytvoril sugestívny dokumentárny obraz.

Patrik Lančarič za réžiu filmu Válek

Úspešný pokus o vytvorenie portrétu rozporuplnej osobnosti Miroslava Válka. Na jednej strane je Válek významný slovenský básnik, na druhej strane však nemožno obísť ani jeho politické účinkovanie vo vrcholnej straníckej a vládnej pozícii počas normalizácie. Hodnota dokumentárneho filmu Válek spočíva v širokospektrálnom hľadaní odpovedí na otázky, ktoré sa týkajú Váčkovej umeleckej tvorby a politickej činnosti.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA AUDIOVIZUÁLNU TEÓRIU A KRITIKU

neudelená

CENA JÁNA FAJNORA

Cena je určená mladým tvorcom do 35 rokov

HRANÁ FILMOVÁ A TELEVÍZNA TVORBA

Nick Kollár za kameru vo filme Výlet

Dômyselne snímaný emotívny príbeh z produkcie VŠMU s akcentom na sústredenú hereckú akciu. Kameraman sa nesnaží excelovať, prekvapuje bravúrnymi kompozíciami, graduje uhly pohľadu.

DOKUMENTÁRNA FILMOVÁ A TELEVÍZNA TVORBA

Lena Kušnieriková za réžiu filmu Dzurinda z cyklu Expremiéri

Čisto, akoby bez komentára vyskladala režisérka portrét expremiéra z pohľadu niekoho, kto bol v jeho ére dieťaťom.

ANIMOVANÁ TVORBA

Veronika Kocourková za réžiu a animáciu cyklu Tresky plesky

Dynamicky poňatá moderná rozprávka pre deti upúta nielen zábavným priblížením práce televízneho štábu, ale aj piesňou, básničkou či narážkou na mediálne výstrelky. Originálnu naráciu vtípne obohacujú didaktické poznatky a poučenia, podané hravým, humorným spôsobom.

ZVLÁŠTNE UZNANIE POROTY PRODUCENTOV

Katarína Vanžurová, In memoriam
producentka

Eduard Grečner – legenda bez titulu

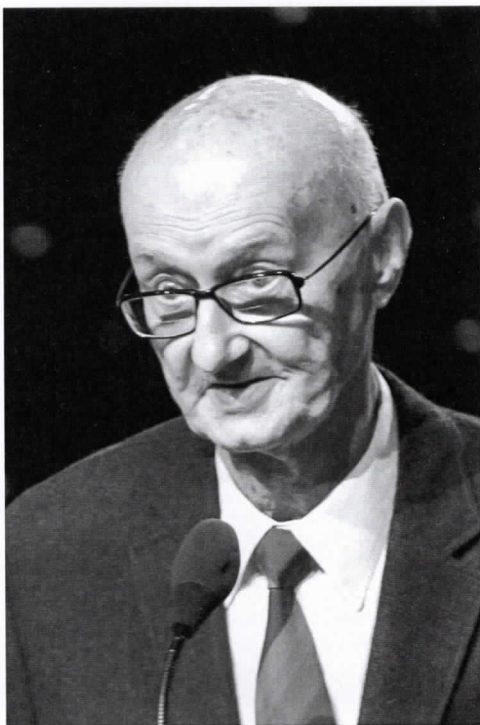
Režisér, scenárista, básnik aj filmový recenzent.

Narodený 21.9.1931 v Kopčanoch, takže v septembri tohto roku sa dožije 88 rokov.

Na pražskej FAMU najskôr začal študovať réžiu v ročníku Václava Wassermana, avšak vážne ochorel a po návrate z liečenia prestúpil na odbor dramaturgia a scenáristika. Školu však neukončil a preto chýba pred jeho menom akýkoľvek titul.

Tento fakt nič nemení na tom, že ide o zásadnú postavu slovenského filmu. Ako pomocný režisér spolupracoval so Štefanom Uhrom (*Poznačení tmou*, *My z deviatej A*, *Slnko v sieti*).

Ako režisér debutoval hraným filmom *Každý týždeň sedem dní* (1964), po ktorom nasledovali filmové adaptácie literárnych diel *Nylonový mesiac* (1965) a *Drak sa vracia* (1967). Nakrútil filmy pre televíziu *Čarodejnica* a *Mŕtve oči* (1971) a v tom roku bol z politických kádrových dôvodov odvolaný vedením STV z nakrúcania televízneho filmu *Šampanské*. Pretože trval na svojom odsúdení okupácie z 1968, bol v r. 1972 preradený kádrovou stránkou komisiou Koliby (hoci nikdy nebol členom KSS), ako ideovo nebezpečný intelektuál, z pozície filmového režiséra hraného filmu SFT do kolibského dabingu. Tu pracoval až do roku 1991 ako dabingový režisér. Počas tohto obdobia nakrútil už len autorský film pre STV v rámci série filmov „Revolučné tradície slovenského ľudu“: *Príbeľská vzbura Janka Kráľa* (1978).

K hranej réžii na Kolibe sa vrátil až po prevrate 1989 filmami *Pozemský nepokoj* (1992) a *Jaškov sen* (1996), za ktorý po úspešnom predaji filmu do USA v r. 1999 získal titul Posol Slovenska 98.

V roku 1990 sa stal prvým predsedom Slovenského filmového zväzu a v rokoch 1994 – 1996 bol predsedom filmovej komisie Štátneho fondu kultúry Pro Slovakia. V súčasnosti stále prednáša na Fakulte dramatických umení, Katedre filmovej dramaturgie a scenáristiky v Banskej Bystrici.

V roku 2017 mu vyšla kniha portrétov a úvah o slovenských aj zahraničných filmových tvorcoch *Film ako voľný verš*. Je zásadnou a neprehliadnuteľnou postavou slovenskej kinematografie nielen svojou filmovou poetikou, ale aj originalitou svojich esejí, úvah a portrétov.

Peter Jaroš – od literatúry k filmu

Spisovateľ, scenárista a dramaturg
Narodený 22.1.1940, v Hybiach. Pôsobil ako redaktor vydavateľstva Mladé letá, bol redaktorom Kultúrneho života a Československého rozhlasu v Bratislave. Pôsobil v Národnom literárnom centre aj v Národnom osvetovom centre. Ale takmer dvadsať rokov svojho najplodnejšieho tvorivého života pôsobil na Kolibe (Slovenská filmová tvorba) - od roku 1972 ako scenárista a dramaturg až do zániku SFT r. 1990. Dokázal priťahovať ku spolupráci viacerých významných slovenských spisovateľov. A aj napriek nevôli ideologickej vrchnosti sa podarilo realizovať mnoho filmov, ktoré patria do klenotnice slovenskej kinematografie. Podľa vlastných predlôh napísal scenár k filmu Martina Ťapáka *Pacho, hybský zbojník*, na ktorom sa podieľali aj Milan Lasica a Július Satinský, ďalej scenár k filmu Juraja Jakubiska *Tisícročná včela*. Scenáristicky sa podpísal aj pod filmy *Sneh pod nohami*, *Tetované časom* a *Deň slnovratu*. Bol dramaturgom filmov *Cena odvahy*, *Skleniková Venuša*, *Nevera po slovensky* a *Noční jazdci*. V čase, keď bol hlavným dramaturgom Slovenského filmu vznikli dôležité a oceňované filmy ako *Ja milujem, ty miluješ*, *Vítaz*, *Ružové sny* či *Signum laudis*.

Pôsobil aj ako art producent v producentskej firme Patrika Pašša Trigon Production.

Je veľikánom slovenskej literatúry a film *Tisícročná včela* podľa jeho scenára sa stal kultovým dielom.

KTO BOL JÁN FAJNOR?

Ján Fajnor (narodený 14.01.1941 v Brezovej p. Bradlom - zosnulý 22.02.2005 v Bratislave) bol scenárista a režisér televíznych dokumentárnych filmov.

Pôsobil v Slovenskej televízii, kde začínal roku 1961 vo vysielaní pre deti a mládež s obľúbeným magazínom *Lastovička*. Kľúčovou bola spolupráca s Elom Havettom na kultúrnom magazíne *Ráče vstúpiť!*, ktorý budoval dobové kinematografické povedomie. Prinášal aktuality z diania vo filmovej tvorbe a profily tvorcov. V roku 1977 získala táto relácia hlavnú cenu na festivale Prix Danube Bratislava. Pár mesiacov potom, priamo na príkaz riaditeľa Československej televízie, reláciu zakázali.

Doménou jeho televíznej tvorby sa stali predovšetkým dokumentárne portréty osobností slovenského kultúrneho života. Jeho tvorivá metóda sa výrazne odlišuje od autorov filmov pre kiná. Fajnorove snímky sú postavené na slove, monológovi a na výraznej mnohovrstvej osobnosti. Neobmedzoval sa na 15 až 20-minútové filmy, nakrúcal 50 až 60-minútové snímky. Pred kameru si pozýval najmä ľudí netypických, vyhranených, s bohatým duchovným rozmerom. Fajnorovi sa podarilo vnuknúť svojim snímkam nadčasovú polohu. Napr. v televíznom dokumente *Sen - jama vo mne* o spisovateľovi Rudolfovi Slobodovi. Vo filme *Život je len divanie* sa mu podarilo preniknúť do tvorivého zákulisia Vladimíra Kompánka, výrazného predstaviteľa slovenského sochárstva a maliarstva 20. storočia. Objektom jeho dokumentu *Košatý strom plný pozorných očí*, z roku 1988, sa stal český spisovateľ Bohumil Hrabal.

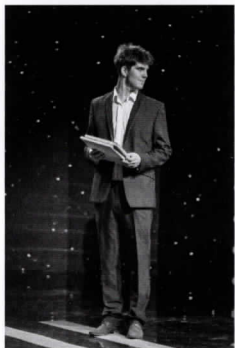
Začiatkom osemdesiatych rokov realizoval cyklus *Pokusy*, v ktorých sa snažil o netradičný pohľad na osobnosti slovenského kultúrneho života.

Patrí k nim: *Pokus o Vladimíra Mináča* (1982) či *Pokus o Blahoslava Hečku* (1983) Počas nakrúcania sa kamera nepohla z miesta, zaberala záhradu a v pozadí dom. Napriek výrazovej askéze prostredia, vytvoril Fajnor strhujúci portrét osobnosti, pričom formálne obmedzenie vyzdvihlo fascinujúci komentár a myšlienky protagonistu. Ďalším portrétom, potvrdzujúcim silu Fajnorovej poetiky, je snímka *Blízko je tak ďaleko*, z roku 1986, v ktorom herečka Naďa Hejná rozpráva na národnom cintoríne v Martine, anekdoty a historky o mnohých osobnostiach slovenskej kultúry. Prostredníctvom spomienok na jednotlivcov sa vrstvi výpoveď o národe. Fajnor v tomto dokumente volí lyrickú štylizáciu, ktorá podporovala atmosféru spomienok a hľadania v pamäti.

K mimoriadnym dielam patrí aj *Pokus o útek* z roku 1983 o páre slepcov. Svoju poetiku, založenú na slove, opustil v dokumente *Labyrint sveta* (1983) o rovnomennom predstavení brnianskeho divadla Na provázku. Zo správy o inscenácii realizovanej v spustnutých priestoroch, vytvoril pomocou obrazu posolstvo o samote, agresivite a snoch.

Posledným dokumentom, ktorý nakrútil, je *Allegro ma non mortale*. Z roku 1999. Jeho dvorným kameramanom a najbližším spolupracovníkom bol Richard Krivda.

Udeľovaním Ceny Jána Fajnora chceme podporiť kvalitnú a originálnu tvorbu mladých filmárov.

27. CENY SLOVENSKEJ FILMOVEJ KRITIKY 2019

V poradí už 26. ceny slovenskej filmovej kritiky, ktorú organizuje Klub filmových novinárov, sa ako každý rok vyjadrili členovia v ankete. Najprv však malá štatistika. Zo 67 členov KFN hlasovalo v ankete 43, nehlasovalo 21 členov. Účasť teda bola 67,18 percent. Len 5 celovečerných hraných alebo animovaných filmov nedostalo ani jeden hlas. Každý dokumentárny film, ktorý mal premiéru v roku 2018 dostal aspoň jeden hlas, teda táto kategória bola najúspešnejšia. V kategórii zahraničných filmov malo úspech až 41 titulov. Filmoví novinári rozhodli nasledovne udeliť svoje ceny:

PROTOKOL O UDELENÍ CIEN SLOVENSKEJ FILMOVEJ KRITIKY

Anketa členov KFN za tvorivé výkony v roku 2018

SLOVENSKÝ CELOVEČERNÝ HRANÝ ALEBO ANIMOVANÝ, AJ KOPRODUKČNÝ, FILM PRE KINÁ, KTORÝ MAL PREMIÉRU V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2018

Tlmočník – SK/CZ/AT – 2018 (r. Martin Šulík – Garfield Film)

SLOVENSKÝ CELOVEČERNÝ, AJ KOPRODUKČNÝ, DOKUMENTÁRNY FILM PRE KINÁ, KTORÝ MAL PREMIÉRU V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2018

Válek – SK – 2018 (r. Patrik Lančarič – ASFK)

FILMOVÁ KRITIKA A PUBLICISTIKA

Eva Vženteková – filmová publicistka a spisovateľka
za publikačnú filmovú činnosť a audiovizuálne aktivity

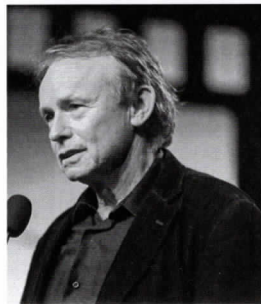
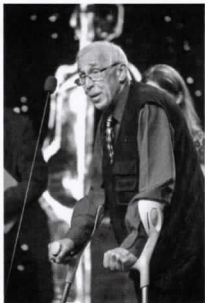
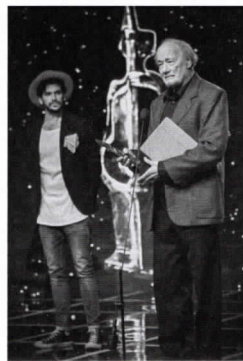
NAJLEPŠÍ ZAHRANIČNÝ FILM V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2018

Tri billboardy kúsok za Ebbingom (Three Billboards Outside Ebbing, Missouri, r. Martin McDonagh, US/GB, 2017 – CinemArt SK)

DISTRIBUČNÁ SPOLOČNOSŤ, KTORÁ UVIEDLA DO KÍN NAJLEPŠÍ ZAHRANIČNÝ FILM V ROKU 2018

CINEMART SK – film Tri billboardy kúsok za Ebbingom

V Bratislave 9. septembra 2019

Bulletin - 30. Igric 2019 a 27. Ceny slovenskej filmovej kritiky

Organizátori a vyhlasovatelia podujatia:

Slovenský filmový zväz
Únia slovenských televíznych tvorcov
Literárny fond

Partneri podujatia:

Rozhlas a televízia Slovenska
Slovenský filmový ústav
Bratislavské kultúrne a informačné stredisko
Magistrát hlavného mesta SR Bratislava
Klub filmových novinárov

Podujatie finančne podporil Audiovizuálny fond

Zborník zostavili: Marianna Forrayová, Yvonne Vavrová, Gabriela Klaučová, Lenka Strelecká
Výtvarný návrh obálky: Milan Prekop
Autori fotiek: J. Bakala, F. Bartko, O. Jariabka, K. Vraštiaková, M. Morvai, G. Klaučová
Grafická úprava: Gabriela Klaučová
Vydal: Slovenský filmový zväz
Tlač: Neumahr tlačiareň, s.r.o.
Náklad: 350 ks

ORGANIZÁTORI

Únia
slovenských
televíznych tvorcov

PARTNERI

SPONZORI

MAXX JEWELRY

PODUJATIE FINANČNE
PODPORIL

